

SPIS TREŚCI

CZĘŚĆ OPISOWA:

1. Opis techniczny

CZĘŚĆ RYSUNKOWA:

1. Rzut piwnic
2. Rzut parteru
3. Rzut piętra
4. Przekrój A-A
5. Rzut dachu
6. Rzut więźby dachowej
7. Wyburzenia - rzut piwnic
8. Wyburzenia - rzut parteru
9. Wyburzenia - rzut piętra
10. Izolacja termiczna stropu ostatniej kondygnacji
11. Szczegół nadproża
12. Podłoga piwnicy wraz z izolacją pionową ścian piwnic
13. Szczegół podłogi
14. Szczegół tarasu parteru
15. Szczegół dachu
16. Szczegół tarasu

PRZEDMIOT OPRACOWANIA .

Przedmiotem opracowania jest rozbudowa i modernizacja pawilonu sportowego – zaplecza dla basenu kąpielowego przy Al. Łyska w Cieszynie.

PODSTAWA OPRACOWANIA.

Podstawą formalną opracowania jest:

- Umowa nr 1/XXX/P/2007 zawarta w dniu 9.01.2007r. pomiędzy Pro- Admini Spółką Cywilną a Gminą Cieszyn.
- Aneks nr 1 do umowy na prace projektowe nr 1/XXX/P/2007 zawarty w dniu 27.03.2007r. pomiędzy Pro- Admini Spółką Cywilną a Gminą Cieszyn
- Umowa nr /7/MOSIR/2007 zawarta w dniu 27.03.2007r. pomiędzy Pro- Admini Spółką Cywilną a Miejskim Ośrodkiem Sportu i Rekreacji w Cieszynie.

MATERIAŁY WEJŚCIOWE.

- Decyzja nr 52/07 Burmistrza Miasta Cieszyna o warunkach zabudowy
- Mapa zasadnicza w skali 1:500
- Inwentaryzacja architektoniczno - budowlana
- Ocena stanu technicznego konstrukcji
- Uzgodnienia z Zamawiającym,
- Akty prawne obejmujące zakres opracowania.

PROJEKT WYKONAWCZY – CZĘŚĆ OPISOWA

1. STAN ISTNIEJĄCY.

Budynek wzniesiony został w technologii tradycyjnej w pierwszej połowie lat 50 – tych, o dwóch kondygnacjach nadziemnych, częściowo podpiwniczony i usytuowany osią podłużną w kierunku wschód – zachód.

Układ konstrukcyjny budynku jest mieszany – stropy żelbetowe płytowo –żebrowe oparte na ścianach nośnych zewnętrznych i słupach.

Dwie klatki schodowe usytuowane symetrycznie na końcach budynku umożliwiają komunikację pionową.

W poziomie piwnic znajduje się obecnie nieczynna kotłownia, skład opału oraz trzy pomieszczenia piwniczne .

Na parterze usytuowano wejście główne, hol wejściowy z kasą biletową, szatnie dla kobiet i mężczyzn, wc damskie i męskie, pomieszczenie gospodarza obiektu oraz kryty ganek. Na poziomie parteru wykonany jest również podjazd umożliwiający dostęp osób niepełnosprawnych do budynku.

Na piętrze znajdują się pomieszczenia magazynowe , pomieszczenie administracyjne, bufet z zapleczem kuchennym, mieszkanie stróża oraz taras do opalania.

2. STAN PROJEKTOWANY.

2.1. ZAKRES PRAC PROJEKTOWYCH.

Zakres opracowania obejmuje:

- Rozbudowę zaplecza sanitarnego oraz szatni dla użytkowników basenu;
- Rozbudowę zaplecza gastronomicznego dla tzw. małej gastronomii wraz z miejscami konsumpcyjnymi;
- Zaprojektowanie pomieszczeń dla personelu technicznego, administracyjnego i ratowników , a także pomieszczeń magazynowych;
- Prace remontowych niezbędnych do przywrócenia należytego stanu technicznego obiektu;
- Remont elewacji.

2.2. PRZEZNACZENIE I PROGRAM UŻYTKOWY.

2.2.1. PIWNICE.

Piwnice przedmiotowego budynku zaadaptowano na pomieszczenia magazynowe oraz pomieszczenia gospodarcze dla obsługi technicznej oraz personelu sprzątającego. Magazyny przeznaczone są do przechowywania sprzętu wykorzystywanego na terenie kąpieliska.

2.2.2. PARTER.

Na parterze zaprojektowano szatnie, toalety, natryski, wejście na teren basenu wraz z kasą oraz pomieszczenie gospodarcze.

Wejście oraz wyjście z terenu kąpieliska zlokalizowane jest w środkowej części budynku, gdzie znajduje się kasa. Komunikacja odbywa się poprzez bramki obrotowe i szlabany umożliwiające ruch w jednym kierunku.

Zaprojektowano dwie szatnie: szatnia damska o powierzchni 59,1m² oraz szatnię męską o powierzchni 70,9m². W szatni damskiej zaprojektowano 8 przebieralni, w szatni męskiej 7. Przewidziano 2 rodzaje szafek:

a) Szafki skrytkowe o wymiarach	szer. 30cm, wys. 38cm, gł. 49cm
b) Szafki ubraniowo – skrytkowe	szer. 30cm, wys. 95cm, gł. 49cm

W koncepcji zaproponowano:

- dla szatni damskiej 285 szafek typu a; 52 szafki typu b
- dla szatni męskiej 450 szafek typu a; 58 szafek typu b

Wielkości te można zmienić przyjmując, że na 5 szafek typu a przypadają 2 typu b. W każdej szatni przewidziano po 2 suszarki.

Szatnia damska poprzez przedsionek połączona jest z natryskami oraz toaletami przeznaczonymi dla kobiet. Natryski oraz toalety dostępne są również z zewnątrz. W części damskiej zaprojektowano 4 natryski, 11 misek ustępowych w toaletach. Wielkości te zaprojektowane są na 220 kobiet.

Szatnia męska poprzez przedsionek połączona jest z natryskami oraz toaletami przeznaczonymi dla mężczyzn. Natryski oraz toalety dostępne są również z zewnątrz. W części męskiej zaprojektowano 4 natryski a także 7 misek ustępowych i 10 pisuarów w toaletach. Wielkości te zaprojektowane są na 210 mężczyzn.

Przewiduje się budowę dodatkowych toalet na terenie kąpieliska, co nie jest objęte przedmiotowym opracowaniem.

Obiekt przystosowany będzie dla potrzeb osób niepełnosprawnych. Wejście na teren kąpieliska dla osób poruszających się na wózku inwalidzkim przewidziany jest przez bramę boczną. Wjazd na taras parteru pozostanie bez zmian poprzez istniejący dojazd. Z tarasu można dostać się do szatni oraz toalety dostosowanej do potrzeb osób niepełnosprawnych. Komunikacja pionowa zapewniona jest poprzez platformę, zainstalowaną na jednej z klatek schodowych.

2.2.3. I PIĘTRO.

Na pierwszym piętrze projektuje się lokal gastronomiczny, część magazynowa, przestrzeń handlowa, pomieszczenie biurowe, pomieszczenie pierwszej pomocy oraz część socjalna dla pracowników obsługujących kąpielisko.

W lokalu gastronomicznym podawane będą podgrzewane dania gotowe oraz napoje w butelkach. Zaplecze lokalu składa się z kuchni, magazynu artykułów spożywczych, toalety oraz pomieszczenia socjalnego. Dostawę towaru przewiduje się jedynie poza godzinami otwarcia kąpieliska.

Magazyn 2.10 i 2.11 przeznaczony jest do obsługi przestrzeni handlowej – 2.12. (Przechowywanie towaru i sprzętu po godzinach otwarcia kąpieliska).

Część socjalna przeznaczona jest dla wszystkich pracowników obsługujących kąpielisko. Znajdują się tu toalety damska i męska, przebieralnia damska oraz męska, komunikacja wraz z szafkami dla odzieży własnej pracowników oraz pomieszczenie socjalne.

3. ZESTAWIENIE POWIERZCHNI I KUBATURY.

PIWNICE:

Nr	Pomieszczenie	Powierzchnia użytkowa m²
0.1.	Schówek	2,0
0.2.	Pomieszczenie gospodarcze	13,2
0.3.	Magazyn	15,5
0.4.	Magazyn	15,1
0.5.	Magazyn	15,3

0.6. Magazyn	19,4
0.7. Komunikacja	20,9
Razem:	101,4

PARTER:

Nr	Pomieszczenie	Powierzchnia użytkowa m²
1.0.	Pomieszczenie gospodarcze	8,9
1.1.	Przedsiónek	12,3
1.2.1.	WC damskie	15,1
1.2.2.	WC damskie	25,3
1.3.	Natryski damskie	7,9
1.4.	Szatnia damska	59,6
1.5.	Hol1	32,8
1.6.	Kasa	6,1
1.7.	Szatnia męska	70,9
1.8.	Przedsiónek	10,2
1.9.	Natryski męskie	9,8
1.10.1.	WC męskie	14,9
1.10.2.	WC męskie	19,5
1.11.	Schówek	1,9
1.12.	Komunikacja	4,2
1.13.	Taras	26,8
1.14.	WC dla osób niepełnosprawnych	6,3
1.14.	Szatnia dla os. niepełnosprawnych	5,1
1.15.	Taras	20,6
1.16.	Komunikacja	12,4
Razem:	370,6	

1 PIĘTRO:

Nr	Pomieszczenie	Powierzchnia użytkowa m²
2.1.	WC męskie	6,5
2.2.	Przebieralnia męska	1,4
2.3.	WC damskie	4,3
2.4.	Komunikacja wraz z szafkami	

na odzież własną pracowników	5,4
2.5. Przebieralnia damska	1,1
2.6. Hol	3,7
2.7. Pomieszczenie socjalne	9,4
2.8. Pomieszczenie pierwszej pomocy	9,4
2.9. Biuro	9,2
2.10. Magazyn	10,1
2.11. Magazyn	6,0
2.12. Przestrzeń handlowa	34,7
2.13. Magazyn	5,9
2.14. Magazyn lokalu gastronomicznego	10,7
2.15. WC	1,4
2.16. Przedsiónek	1,4
2.17. Kuchnia	16,2
2.18. Hol	4,5
2.19. Pomieszczenie socjalne	2,2
2.20. Bufet	4,5
2.21. Sala konsumpcyjna	34,3
2.22. Komunikacja	11,5
2.23. Taras	189,4
2.24. Komunikacja	11,8
Razem:	395,0

Powierzchnia zabudowy:

Budynek istniejący:	300,0 m ²
Część dobudowana:	70,1m ²
Powierzchnia zabudowy łącznie:	370,1m ²
Powierzchnia użytkowa:	867,0 m²
Kubatura brutto:	3015,0m³

1. KONSTRUKCJA BUDYNKU.

4.1. FUNDAMENTY.

Fundamenty budynku wykonane są jako betonowe o grubości około 30 cm. Zachowane są w stanie dobrym poza fundamentem pod ścianą zachodnią. Fundament ten osiada co prowadzi do uszkodzeń muru. Fundament należy podbudować betonem klasy C20/25 na grubości 40 cm i szerokości 80 cm odcinkami o maksymalnej długości 1m w odstępach co 4-5m. Szczegóły przedstawione są na rysunku „Wyburzenia – rzut piwnic”. Roboty należy prowadzić w okresie bezdeszczowym.

4.2. ŚCIANY.

Ściany fundamentowe, ściany piwnic, świetliki piwniczne.

W części podpiwniczonej należy usunąć świetliki piwniczne. Istniejące otwory okienne należy zamurować cegłą pełną, a następnie wykonać od zewnątrz izolację przeciwwilgociową poprzez naniesienie powłoki bitumicznej np. Combiflex-C2.

Na ścianach piwnic należy wykonać wewnętrzną izolację przeciwwilgociową oraz injekcję krystaliczną odcinającą, wg technologii Schomburg.

W części niepodpiwniczonej w górnej części ściany fundamentowej należy wykonać przeponeę poziomą poprzez injekcję krystaliczną wg technologii Schomburg.

Otwory dla wykonania injekcji należy wykonać na głębokość muru pomniejszoną o 8 cm, w rozstawie maksymalnie co 15 cm. Otwory należy wykonać w nadziemnych częściach ściany.

Ściany parteru i piętra

Ściany parteru należy poddać modernizacji poprzez skucie tynków i wykonanie nowych. Wewnątrz należy zastosować tynki cementowo wapienne. Na zewnątrz należy wykonać tynk cementowo wapienny a następnie tynk cienkowarstwowy na podkładowej masie tynkarskiej.

Nowobudowane ściany należy wykonać z bloczków z betonu komórkowego grubości 12 cm. Ścianki działowe na piętrze należy wykonać z bloczków z betonu komórkowego grubości 8 cm.

Połączenie ścian istniejących z nowobudowanymi należy wzmocnić kotwami poziomymi \varnothing 10 o długości 50 cm na całej wysokości ścian co około 50 cm. Ścianki toalet oraz pryszniców należy wykonać z płyt melaminowych z oferty firmy Kabis.

Spękaną ścianę zachodnią należy poddać wzmocnieniu poprzez ankrowanie z zastosowaniem prętów stalowych \varnothing 30mm oraz blach oporowych grubości 12 mm. Wzmocnienie należy wykonać na poziomie posadzki parteru, stropu parteru i stropu pietra.

Uzupełnienie ścian i zamurowanie otworów w ścianach:

Należy zamurować wskazane otwory w ścianach z cegły pełnej na zaprawie cementowo-wapiennej na pełną jej grubość. Połączenie ze starym murem należy wykonać przez kontynuację wiązania starego muru lub za pomocą łączników ze stali kwasoodpornej. Zamurowane otwory ścian fundamentowych zewnętrznych należy zaizolować masą bitumiczną np.COMBIFLEX C2

Podłoże pod izolację musi być czyste, nośne, równe, bez kawern, ubytków, substancji zmniejszających przyczepność. Luźne części usunąć przez skuwanie, piaskowanie lub hydropiaskowanie. Aplikacja materiału powinna odbywać się na suche lub wilgotne podłoże.

Mury z cegieł przed izolacją należy wyspoinować zaprawą cementową z dodatkiem preparatu ASOPLAST-MZ na równo z licem cegieł.

Tynki należy oczyścić z pozostałości zmniejszających przyczepność. Miejscowe uszkodzenia naprawić jak w przypadku muru z cegły zaprawą cementową z dodatkiem preparatu ASOPLAST-MZ.

Nakładanie COMBIFLEX-C2

Przygotowanie preparatu COMBIFLEX-C2

Składnik B preparatu COMBIFLEX-C2 dodać do składnika A. Mieszać za pomocą mieszadła wolnoobrotowego (300obr./min) do uzyskania jednolitej, homogenicznej masy.

Nakładanie preparatu COMBIFLEX-C2

Masę należy nakładać na podłoże za pomocą pacy zębatej. Następnie wygładzić powierzchnię pacą metalową.

Ochrona powłoki COMBIFLEX-C2

Powłokę uszczelniającą należy chronić przed promieniowaniem słonecznym i uszkodzeniami mechanicznymi

5.2. ŚCIANKI DZIAŁOWE.

Ścianki działowe należy wykonać z bloczków z betonu komórkowego. Dla parteru należy zastosować bloczki grubości 12 cm na piętrze 8 cm. Połączenie ścian istniejących z nowobudowanymi należy wzmocnić kotwami poziomymi \varnothing 10 o długości 50 cm na całej wysokości ścian co około 50 cm. Kabiny sanitarne i ścianki prysznicowe należy wykonać z płyt melaminowych firmy Kabis według instrukcji montażu dostarczonej przez producenta.

5.3. TYNKI I OKŁADZINY, WYKOŃCZENIE ŚCIAN.

Przyjęto 100% tynków do skucia i wykonania nowych. Dotyczy to zarówno spękanych, z licznymi ubytkami tynków zewnętrznych oraz zawilgoconych i zagrzybionych tynków wewnętrznych.

Wykonanie tynków zwykłych cem-wap. kat. III na ścianach wewnętrznych i zewnętrznych

Tynk należy wykonać na istniejących ścianach ceglanych zewnętrznych, wszystkich ścianach wewnętrznych a także sufitach. Wykonać tynk zwykły cementowo-wapienny kat. III. Tynk nakładać ręcznie lub mechanicznie.

Wykonanie tynków cienkowarstwowych mineralnych

Wykonać tynk cienkowarstwowy o grubości 2mm na ścianach zewnętrznych. Ściany uprzednio należy wyłożyć zaprawą ATLAS STOPPER K-20 z zatopioną siatką zbrojącą z włókna szklanego. Następnie należy nałożyć podkładową masę tynkarską. Na tak przygotowaną ścianę należy nałożyć tynk cienkowarstwowy. Narożniki wypukłe należy zabezpieczyć kątownikami metalowymi.

Wykonanie okładziny ścian z płytek ceramicznych szklwionych

Na ścianach pomieszczeń higieniczno-sanitarnych wykonać okładzinę z płytek ceramicznych szklwionych 20x20 cm z wypełnieniem spoin zaprawą do fugowania i wbudowaniem listew wykończeniowych PCV na krawędziach licowanych płaszczyzn.

Wykonanie tynków w piwnicy

Ściany na których widać wykwyty solne należy przemaalować preparatem neutralizującym ESCO –FLUAT. Następnie należy ułożyć tynk cementowy z dodatkiem Azoplast – MZ Kolejną warstwą będzie izolacja przeciwwodna AQUAFIN -2K. Następnie należy ułożyć kolejną warstwę tynku cementowego z dodatkiem Azoplast – MZ. Kolejna warstwa to powłoka dyfuzyjna Tagosil – G. Opisane produkty to produkty firmy Schomburg. Zamiennie można stosować produkty równorzędne.

Malowanie sufitów i ścian farbą dyspersyjną

Należy pomalować dwukrotnie sufity i ściany wewnętrzne farbami dyspersyjnymi akrylowymi w kolorze białym.

Gruntowanie ścian zewnętrznych farbą dyspersyjną

Przed malowaniem należy zagruntować ściany zewnętrzne preparatem gruntującym NOVALIT GF firmy Kabe.

Malowanie ścian zewnętrznych farbą dyspersyjną

Należy pomalować dwukrotnie ściany zewnętrzne oraz słupy farbami dyspersyjnymi silikonowymi BUGOFLEX firmy Kabe.

Roboty malarskie powinny być prowadzone:

- przy pogodzie bezwietrznej i bez opadów atmosferycznych (w przypadku robót malarskich zewnętrznych),
- w temperaturze nie niższej niż +5°C, z dodatkowym zastrzeżeniem, że w ciągu doby nie nastąpi spadek temperatury poniżej 0°C,
- w temperaturze nie wyższej niż 25°C, z dodatkowym zastrzeżeniem, by temperatura podłoża nie przewyższyła 20°C (np. w miejscach bardzo nasłonecznionych).

Roboty malarskie elewacji można prowadzić po upływie 28 dni od wykonania uzupełnień i napraw tynków. Podłoże powinno być suche, stabilne, równe, oczyszczone z warstw mogących osłabić przyczepność farby, zwłaszcza z kurzu, brudu, wapna, olejów, tłuszczów, wosku, resztek łuszczących się farb. Do oczyszczenia powierzchni stosować agregaty sprężonego powietrza i szczotki stalowe. Osypliwe lub słabo związane części powierzchni należy usunąć przy pomocy szczotki stalowej. Podłoże należy zagruntować preparatem gruntującym NOVALIT GF lub innym zamiennym.

W przypadku wystąpienia opadów w trakcie prowadzenia robót malarskich powierzchnie świeżo pomalowane (nie wyschnięte) należy osłonić. Roboty malarskie można rozpocząć,

jeżeli wilgotność podłoża przewidzianych pod malowanie nie przekracza 4%. Elementy, które w czasie robót malarskich mogą ulec uszkodzeniu lub zanieczyszczeniu, należy zabezpieczyć i osłonić przed zabrudzeniem farbami.

Malowanie elewacji należy wykonać na całej powierzchni ścian poprzez nałożenie dwóch warstwy farby do uzyskania jednolitej barwy. Prace malarskie należy prowadzić zgodnie z instrukcją producenta farby.

Po zakończeniu robót malarskich należy umyć wszystkie zabrudzone podczas robót powierzchnie tarasów, drzwi, okien, parapetów itp.

5.4. PODŁOGI I POSADZKI.

Należy usunąć istniejące warstwy posadzek nieprzydatne do naprawy i wykonać nowe z płytek ceramicznych na elastycznym kleju do płytek. Jako warstwę wyrównawczą pod płytki ceramiczne należy wykonać posadzkę z jastrychu cementowego. W piwnicy i na tarasach jastrych należy dodatkowo wzmocnić siatką stalową \varnothing 3mm o oczku 10x10 cm. Należy zwrócić szczególną uwagę na wykonanie dylatacji posadzek tak aby powierzchnia niezdylatowana miała powierzchnie nie większą niż 9m². Dylatacje należy wykonać wg wytycznych podanych na rysunku szczegółu tarasu.

Przygotowanie podłoża

Podłoże musi być nośne, równe i lekko porowate, wolne od gniazd żwirowych, spękań, nadlewek, kurzu oraz wszelkich materiałów, warstw i substancji zmniejszających przyczepność. Mleczko cementowe i luźne części usunąć przez piaskowanie lub hydropiaskowanie.

W naroża wewnętrzne oraz połączenia ścian z posadzką należy wkleić taśmy i elementy uszczelniające wg opisu zabezpieczenia naroży i szczelin.

Wykonanie izolacji

Przygotowanie zaprawy AQUAFIN-2K

AQUAFIN-2K dostarczany jest w postaci proszku w workach i płynnego składnika UNIFLEX-B w pojemniku.

Płynny składnik UNIFLEX-B wlać do czystego naczynia i mieszając stopniowo dodawać składnik proszkowy. Mieszanie prowadzi do uzyskania jednolitej masy. W zależności od

panujących warunków atmosferycznych i chłonności podłoża można w celu osiągnięcia odpowiedniej konsystencji dodać czystej wody w ilości nie więcej niż 5% tj. 1,67 dm³.

Nakładanie zaprawy AQUAFIN-2K

Preparat AQUAFIN-2K należy nanosić w przynajmniej dwu całkowicie kryjących warstwach.

Pierwszą warstwę zaprawy nakładać obficie na podłoże za pomocą sztywnego pędzla lub szczotki dekarckiej.

Drugą (i ewentualnie kolejne) nanosić podobnie lub przez szpachlowanie. Nanoszenie rozpocząć można wtedy, kiedy poprzednia warstwa będzie dostatecznie mocna (przy 20°C najwcześniej po 4 godzinach). Nie nanosić w jednym zabiegu ilości większych niż 2 kg/m² (=1mm grubości związanej warstwy). Nanoszenie większych ilości powoduje niebezpieczeństwo powstania rys skurczowych.

Zalecenia:

W trakcie wiązania uszczelnienie należy chronić przed wpływem wody. Woda o ciśnieniu negatywnym może spowodować odspojenie w czasie mrozów!

AQUAFIN-2K jako warstwę uszczelniającą należy chronić przed uszkodzeniami mechanicznymi np. w trakcie zasypywania wykopów

Na AQUAFIN-2K nie mogą być nanoszone materiały zawierające rozpuszczalniki organiczne

Należy chronić powierzchnie nie przeznaczone do uszczelnienia przy pomocy AQUAFIN-2K przed zachlapaniem

Chronić przed bezpośrednim wpływem promieni słonecznych i przeciągami (przyśpieszają czas tworzenia się błony)

W pomieszczeniach o wysokiej wilgotności i słabej wentylacji, należy się liczyć z wydłużonym okresem schnięcia.

Należy wykluczyć styk z metalami jak miedź, cynk i aluminium przez pozbawione porów gruntowanie.

Zabezpieczenia naroży i szczelin

ASO-Dichtband-2000-S

Naroża - styki posadzek ze ścianami, szczeliny dylatacyjne i połączenia powierzchni

różnomateriałowych należy zabezpieczyć przez wklejenie elastycznej, odporną na rozrywanie taśmy ASO-Dichtband-2000/S.

Wklejenie wykonuje się w następujący sposób:

- wzdłuż szczeliny dylatacyjnej, naroża po obu stronach krawędzi nanieść preparat uszczelniający AQUAFIN-2K o szerokości co najmniej 2 cm większej od szerokości taśmy,
- ułożyć taśmę na świeżym uszczelnieniu, równomiernie i bez fałd,
- docisnąć taśmę i po wyschnięciu jeszcze raz powlec ją materiałem uszczelniającym,
- szerokość zakładek przy łączeniu taśmy powinna wynosić co najmniej niż 10 cm (zakładki skleić preparatem AQUAFIN-2K,

Przy uszczelnianiu szczelin dylatacyjnych między pracującymi elementami taśmę ASO-Dichtband -2000/S należy ułożyć w szczelinie w formie litery Ω wklejając wg procedury jw. i wciskając dodatkowo we wklęsłość sznur polipropylenowy ASO-Vorfüllmateriall o średnicy dostosowanej do szerokości szczeliny dylatacyjnej.

ASO-Dichtband-2000-Ecken

Wklejać zgodnie z instrukcją ASO-Dichtband-2000/S w narożnikach wewnętrznych i zewnętrznych.

Inne elementy.

Na uszczelnianych powierzchniach mogą być montowane różne elementy konstrukcyjne oraz technologiczne. Należy zwrócić szczególną uwagę na połączenie izolacji z kratkami ściekowymi, korytami przelewowymi, przejściami rurowymi, słupkami balustrad. Zaleca się stosowanie kratak ściekowych wyposażonych fabrycznie w kołnierze uszczelniające. Do połączenia wcześniej wykonanej izolacji z preparatu Aquafin-2K z obudową kratak ściekowych, przejść rurowych, balustrad stosować elastyczną, dwuskładnikową masę uszczelniającą ASOFLEX-SDM.

Klejenie okładzin ceramicznych

Układanie płytek na powierzchniach poziomych.

Posadzkę z płytek można wykonywać jedynie na warstwie izolacyjnej wykonanej zgodnie z pkt. 5.2. Prawidłowość wykonania izolacji powinna zostać potwierdzona wpisem do dziennika budowy lub protokołem odbioru dołączonym do dziennika budowy.

Wykonanie posadzki powinno być zgodne z projektem określającym rodzaj płytek, rodzaj zaprawy klejowej, grubość warstwy zaprawy, szerokość spoin, dylatacji itp.

Podstawowe wymagania dotyczące wykonania wyłożeń z płytek:

a) w trakcie robót i przez kilka dni po wykonaniu wyłożenia temperatura powietrza nie powinna być niższa niż 5 °C,

b) rozpoczynać układanie płytek od krawędzi szczelin dylatacyjnych, układ szczelin dylatacyjnych podłoża musi zostać odtworzony w układzie fug okładziny ceramicznej,

c) powierzchnia posadzki powinna być czysta; ewentualne zabrudzenia zaprawą lub kitem na leży usuwać niezwłocznie w trakcie wykonywania posadzki,

d) powierzchnia wyłożenia powinna być równa i pozioma lub ze spadkiem podanym w projekcie; dopuszczalne odchylenie powierzchni posadzki od płaszczyzny poziomej, mierzone 2-metrową łatą w dowolnych kierunkach i w dowolnym miejscu, nie powinno być większe niż 5 mm na całej długości lub szerokości posadzki (chyba że Dokumentacja Techniczna zakłada inaczej),

e) spoiny między płytkami przez całą długość i szerokość pomieszczenia powinny tworzyć linie proste; dopuszczalne odchylenie spoin od linii prostej nie powinno wynosić więcej niż:

– 2mm na 1 m i 3mm na całej długości lub szerokości posadzki w przypadku płytek gatunku pierwszego,

– 3mm na 1 m i 5mm na całej długości lub szerokości posadzki w przypadku płytek gatunku drugiego i trzeciego;

f) szerokość spoin między płytkami powinna być stała,

g) płytki powinny być związane z podkładem warstwą zaprawy klejowej na całej swej powierzchni (bez pustek powietrznych); w przypadku układania płytek na balkonach, tarasach, schodach zewnętrznych, ścianach basenów zaleca się nakładanie kleju na podłoże oraz na spodnią część płytki,

h) w miejscach przylegania do ścian posadzka powinna być wykończona cokołami o wysokości co najmniej 100 mm; cokoły powinny być trwale związane ze ścianą,

i) w miejscu styku okładzin ceramicznych z elementami stałymi budowli (ściany, słupy, fundamenty itp.) między krawędzią okładziny ceramicznej, a elementem stałym należy wprowadzić wypełnienie odkształcalne ASO-Vorfüllmateriall.

Wykonanie wymienionych czynności powinno być odnotowane w dzienniku budowy.

Dla zachowania stałej grubości warstwy zaprawy klejowej należy używać pac zębatach. Uzębienie pacy dobrać do wymaganej grubości warstwy klejowej.

Układanie płytek na powierzchniach poziomych.

Wykonanie okładziny powinno być zgodne z projektem określającym rodzaj płytek, rodzaj

zaprawy klejowej, grubość warstwy zaprawy, szerokość spoin, dylatacji itp.

Jeżeli doszło do zabrudzenia lub zapylenia podłoża należy go oczyścić i zagruntować preparatem ASO-Unigrund-K.

Podstawowe wymagania dotyczące wykonania okładzin z płytek:

a) w trakcie robót i przez kilka dni po wykonaniu okładzin temperatura powietrza nie powinna być niższa niż 5 °C,

b) rozpoczynać układanie płytek od krawędzi szczelin dylatacyjnych, układ szczelin dylatacyjnych podłoża musi zostać odtworzony w układzie fug okładziny ceramicznej,

c) powierzchnia ścian powinna być czysta; ewentualne zabrudzenia zaprawą lub kitem należy usuwać niezwłocznie w trakcie wykonywania posadzki,

d) spoiny między płytkami przez całą długość i wysokość ściany powinny tworzyć linie proste; dopuszczalne odchylenie spoin od linii prostej nie powinno wynosić więcej niż:

– 2mm na 1m i 3mm na całej długości lub szerokości posadzki w przypadku płytek gatunku pierwszego,

– 3mm na 1m i 5mm na całej długości lub szerokości posadzki w przypadku płytek gatunku drugiego i trzeciego;

e) szerokość spoin między płytkami powinna być stała,

f) płytki powinny być związane ze ścianą warstwą zaprawy klejowej na całej swej powierzchni (bez pustek powietrznych); w przypadku układania płytek na schodach zewnętrznych, ścianach basenów zaleca się nakładanie kleju na podłoże oraz na spodnią część płytki,

g) w miejscu styku okładzin ceramicznych z elementami stałymi przechodzącymi przez ściany między krawędzią okładziny ceramicznej, a elementem stałym należy wprowadzić wypełnienie odkształcalne ASO-Vorfüllmateriall.

Wykonanie wymienionych czynności powinno być odnotowane w dzienniku budowy.

Dla zachowania stałej grubości warstwy zaprawy klejowej należy używać pac zębatych. Uzębienie pacy dobrać do wymaganej grubości warstwy klejowej.

Wypełnianie fug

Przygotowanie zaprawy do fugowania

Do czystego naczynia wlać wodę w proporcjach: 1 litr wody na 3 litry proszku tj. 5 litrów wody dla worka 25 kg .

Mieszając wolnoobrotowym mieszadłem (maksymalnie 300obr./min) dodawać stopniowo

zawartość worka. Mieszać należy do uzyskania jednorodnej, homogenicznej masy. Po okresie dojrzewania - ok. 3 minuty, jeszcze raz przemieszać.

Spoinowanie

Do spoinowania przystąpić można po związaniu zaprawy klejowej.

ASO-Flexfuge należy wprowadzać za pomocą gumowego narzędzia do spoinowania i ściągać nadmiar po przekątnej płytek. Po ściągnięciu zaprawy spoinującej zmyć powierzchnię sztywną gąbką lub packą z gąbką, a po wyschnięciu ponownie zmyć i nawilżyć.

ASO-Flexfuge można stosować przy temperaturach +5°C do +25°C. Chronić przed zbyt szybkim wysychaniem, nie stosować przy bezpośrednim nasłonecznieniu.

Naroża wewnętrzne oraz fugi nad szczelinami dylatacyjnymi nie wypełniać zaprawą ASO-Flexfuge.

Spoinowanie naroży

W naroża wewnętrzne oraz fugi nad szczelinami dylatacyjnymi, które w trakcie spoinowania pozostały niewypełnione należy starannie oczyścić. Następnie szczelinę wypełnić kitem silikonowym ESCOSIL-2000-UW. Aby zabezpieczyć płytki przed zabrudzeniem można okleić ich krawędzie taśmą malarską. Nadmiar kitu silikonowego zebrać plastikowym narzędziem dostosowanym do szerokości fugi. Dzięki temu materiał zostanie wciśnięty w szczelinę i dociśnięty do powierzchni kontaktowych.

3. IZOLACJE.

Izolacja termiczna stropodachu: wełna mineralna UNI-MATA 15 cm

Izolacje pozioma tarasu piętra: 2x folia budowlana, masa uszczelniająca Aquafin – 2K

Izolacja podłogi w piwnicy: 1x folia budowlana, masa uszczelniająca Aquafin – 2K

Izolacja podłóg na gruncie, tarasu parteru, pomieszczeń mokrych: Aquafin – 2K

Izolacja przeciwwodna pionowa ścian piwnic: Aquafin – 2K

Przepona pionowa ścian piwnicznych i fundamentowych: Aquafin – F

Izolacje przeciwwilgociowe wg technologii Schomburg. Można zastosować materiały równorzędne innych marek.

Budynek będzie w całości nieogrzewany. Nie przewiduje się izolacji termicznej ścian.

Przepona pozioma:

Badania wstępne

Przed przystąpieniem do prac należy wykonać badania wstępne mające na celu wybranie optymalnej metody.

Ogólne uwagi wspólne dla wszystkich metod

W murach wykonanych z materiałów chłonnych (np. piaskowiec, cegła) otwory dla wprowadzenia preparatu należy wykonywać w kamieniu lub cegle.

W murach wykonanych z kamieni niechłonnych (np. granit) otwory należy wykonywać w spoinach.

W murach grubych (60cm i większych) zaleca się wykonywać otwory z obu stron muru, przy czym długość otworu powinna być taka by w rzucie poziomym była nie mniejsza niż 2/3 grubości ściany. W celu uniknięcia ewentualnego trafienia otworu w otwór z przeciwległej strony ściany należy wykonać pełny cykl pracy: wiercenie, aplikację preparatu AQUAFIN-F, wypełnieniu otworów zaprawą ASOCRET-BM z jednej strony, a dopiero po zakończeniu tych operacji wykonać ten cykl z drugiej strony. Ilości zużycia materiałów należy wyznaczyć przez użycie współczynnika 1,3 w stosunku do danej metody dla robót wykonywanych z jednej strony.

Otwory, w których stwierdzono niewielkie spękania, zarysowania muru należy zalać mlekiem wapiennym.

Temperatura aplikacji w zakresie od +5 do +30°C.

Sprzęt i narzędzia czyścić wodą.

Chronić powierzchnie ścian, posadzek przed zabrudzeniem preparatem AQUAFIN-F.

Metoda grawitacyjna jednorzędowa

Przeznaczenie:

Stosuje się ją w murach ceglanych i kamiennych przy średnim stopniu zawilgocenia.

Sposób wykonania:

Średnica otworów wynosi 30mm. Wiercić należy w jednym rzędzie pod kątem 30° do 45° w rozstawie osiowym, co 15cm na głębokość o 5cm mniejszą niż grubość muru. Wiercenie

należy prowadzić tak, aby otwór przechodził, przez co najmniej jedną spoinę, zaś w murach grubych, przez co najmniej dwie spoiny poziome. Z otworów należy usunąć pył przez przedmuchiwanie sprężonym powietrzem. Jeżeli podczas wiercenia stwierdzimy, że wewnątrz muru znajdują się nieciągłości, spękania lub puste przestrzenie, przez które mogłoby dochodzić do niekontrolowanych wycieku podawanego preparatu, to należy zakwestionowane otwory wypełnić zaprawą ASOCRET-BM, a po 24 godzinach ponownie wykonać nawiercenie. W oczyszczone otwory wlewać preparat AQUAFIN-F. Czas trwania iniekcji zależy od stopnia chłonności muru, jego wilgotności. Z reguły nawiercone otwory napełnia się 3-4 razy, tak, aby uzyskać zalecane zużycie preparatu. Iniekcja grawitacyjna trwa przeciętnie 24-48 godziny.

Po zakończeniu iniekcji otwory należy wypełnić płynną zaprawą ASOCRET-BM.

Zużycie materiałów

Dla metody grawitacyjnej jednorzędowej zużycie preparatu AQUAFIN-F wynosi 15 kg/m² przekroju poziomego muru oraz 7 kg/m² przekroju poziomego muru płynnej zaprawy ASOCRET-BM.

4. INSTALACJE WEWNĘTRZNE.

Obiekt wyposażony jest w instalacje:

- Wodociągowa
- Kanalizacyjna sanitarna
- Kanalizacyjna deszczowa
- Elektryczna i odgromowa
- Wentylacja grawitacyjna i grawitacyjna wspomagana mechanicznie.

5. WENTYLACJA.

W piwnicach zastosowano wentylację grawitacyjną poprzez dobudowane piony z pustaków 20/25 cm. W trakcie przekuwania otworów w stropie należy zwrócić szczególną uwagę żeby nie uszkodzić istniejącego zbrojenia. W pomieszczeniach higieniczno sanitarnych oraz w lokalu gastronomicznym na piętrze zastosowano wentylację grawitacyjną wspomaganą mechanicznie o wydajności podanej na poszczególnych rzutach. W nie wymienionych wyżej pomieszczeniach zastosowano wentylację grawitacyjną poprzez

istniejące przewody kominowe lub dobudowane przewody z PCV Ø 150 mm. Przewody wykonane z PCV na poddaszu przechodzą w komin murowany z kształtek ceramicznych kominowych.

6. OPASKA WOKÓŁ BUDYNKU.

Wokół ściany północnej wschodniej i zachodniej projektuje się opaskę żwirową szerokości 50 cm i głębokości 20 cm. Opaska ograniczona zostanie obrzeżem betonowym 30x8 cm.

Należy wykonać:

- warstwę dolną ze żwiru sortowanego o grubszej frakcji – gr. warstwy 10cm,
- warstwę górną ze żwiru sortowanego o drobnej frakcji – gr. warstwy 10cm,
- ułożenie obrzeży chodnikowych na ławach betonowych.

7. GZYMSY, ELEMENTY DEKORACYJNE.

Odpadające fragmenty gzymsów i elementów dekoracyjnych należy usunąć i odtworzyć istniejące elementy dekoracyjne

8. KOLORYSTYKA ELEWACJI.

Kolorystykę elewacji opracowano na podstawie tabeli kolorów RAL. Układ kolorów przedstawiony został na rysunkach elewacji.

Proponowane kolory:

1 ciemny niebieski	RAL 5010
2 jasny niebieski	RAL 5012
3 ciemny szary	RAL 7015
4 żółty	RAL 1028
5 szaro biały	RAL 9002

9. ROBOTY ROZBIÓRKOWE

Zakres robót obejmuje

- Rozbiórka elementów murowanych - ścian działowych z cegły, naświetli piwnic, wykucie otworów drzwiowych w ścianach z cegły
- Rozbiórka kominów wolnostojących powyżej stropu ostatniej kondygnacji,
- Skucie tynków cementowo-wapiennych, zerwanie posadzek, rozebranie okładziny ściennej z płytek
- Rozebranie pokrycia dachu oraz konstrukcji dachowej
- Usunięcie obróbek blacharskich, rynien oraz rur spustowych
- Usunięcie stolarki okiennej wraz z parapetami oraz drzwiowej
- Demontaż balustrad schodowych oraz balustrady na tarasie oraz fragmentów ogrodzenia
- Wykonanie bruzd dla ściągów stalowych
- Rozebranie nawierzchni bitumicznej oraz podbudowy od strony frontowej (pod opaskę żwirową)
- Usunięcie gruzu poza teren budowy

Opis prac

Roboty prowadzić zgodnie z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 06.02.2003 r. (Dz. U.Nr 47 poz. 401) w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania robót budowlanych.

Prace rozbiórkowe elementów murowych i drewnianych, tynków i posadzek.

1. Prace należy wykonać ręcznie lub mechanicznie,
2. Materiały posegregować i na bieżąco odnieść lub odwieźć na miejsce składowania lub utylizacji.
3. Zabrania się składowania gruzu w miejscu prowadzonych prac budowlanych.
4. Teren oczyścić z resztek materiałów, doprowadzić do stanu używalności.

Prace rozbiórkowe elementów stalowych

1. Elementy stalowe zdemontować poprzez cięcie pilnikami lub palnikiem i złożenie ich w miejscu składowania.
2. Materiały posegregować i na bieżąco odnieść lub odwieźć na miejsce składowania lub utylizacji.

Usunięcie gruzu

Gruz budowlany oraz złom mogą być przewożone przez firmy posiadające właściwe zezwolenia do odbioru i transportu odpadów. Podczas transportu przewożone materiały powinny być zabezpieczone przed uszkodzeniami, utratą stateczności, rozsypywaniem, stwarzaniem zagrożenia dla osób i pojazdów poruszających się po drogach publicznych.

UWAGI

Zamieszczone w dokumentacji projektowej marki i nazwy wyrobów, producentów, dystrybutorów itp. należy traktować jako przykładowe. W ofercie można przyjąć wyroby innych marek i producentów o parametrach technicznych i właściwościach użytkowych odpowiadających wyrobom opisanym w projekcie (wyroby równoważne). Wykonawca ponosi pełną odpowiedzialność względem Zamawiającego za zastosowane wyroby budowlane.